

Sygn. akt VII U 337/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: Małgorzata Nakielska

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2016 r. w Warszawie

sprawy M. Ż. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

z udziałem zainteresowanego R. G. prowadzącego działalność gospodarczą (...) z siedzibą w L.

na skutek odwołania M. Ż. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 17 grudnia 2015 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

W dniu 15 stycznia 2016 roku M. Ż. (1) urodzony (...) ewidencjonujący się numerem PESEL: (...) złożył do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 17 grudnia 2015 roku nr (...) w której organ rentowy stwierdził, iż M. Ż. (1) jako pracownik u płatnika składek (...) R. G. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 20 sierpnia 2015 roku.

W odwołaniu, skarżący podkreślił, iż do dnia 27 sierpnia 2015 roku tj. do dnia wypadku, któremu uległ w drodze do pracy, świadczył na rzecz płatnika składek R. G. prowadzącego działalność gospodarczą (...), pracę na podstawie umowy o pracę zawartej

w dniu 20 sierpnia 2015 roku. Odwołujący wskazał, że do jego obowiązków wynikających z umowy o pracę należało pozyskiwanie klientów w sprawach związanych ze świadczonymi przez pracodawcę usługami, a obowiązki te faktycznie wykonywał. W ocenie odwołującego, chybione jest stanowisko organu rentowego, że umowę o pracę z dnia 14 sierpnia 2015 roku, strony zawarły dla pozorów albowiem w okresie choroby ubezpieczonego pracodawca nie zatrudnił innego pracownika. Odwołujący zaznaczył, iż nadal pozostaje w stosunku pracy z płatnikiem składek R. G.

i po odzyskaniu zdolności do pracy zamierza tę pracę nadal kontynuować. Powód podkreślił także,

iż wyłączną przyczyną powodującą jego niezdolność do pracy od dnia 27 sierpnia 2015 roku był wypadek drogowy, któremu uległ z winy innego kierowcy. Ostatecznie odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji z dnia 17 grudnia 2015 roku w ten sposób, że odwołujący podlega od dnia 20 sierpnia 2015 roku ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu od dnia 20 sierpnia 2015 roku.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 15 lutego 2016 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴

§ 1 k.p.c.

W uzasadnieniu swojego stanowiska, skarżący podkreślił, iż ubezpieczony równolegle z zawartą umową o pracę prowadził działalność gospodarczą od dnia 31 grudnia 1998 roku w zakresie działalności fizjoterapeutycznej i wykazywał podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wysokości nie niższej niż 60% kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia tj. za rok 2.375,40 złotych. organ rentowy nadmienił, iż od dnia 29 września 2015 roku M. Ż. (1) zgłosił zawieszenie wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej, z której nie miałby prawa do wypłaty zasiłku chorobowego. Zdaniem organu rentowego stanowisko przedstawiciela handlowego zostało utworzone dopiero z dniem zatrudnienia M. Ż. (1), a płatnik składek od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej nie zatrudniał nikogo na ww. stanowisku.

II Oddział ZUS, twierdził, że zawarcie umowy z płatnikiem składek (...) R. G., dało ubezpieczonemu status pracownika i umożliwiło korzystanie ze świadczeń z zakresu ubezpieczeń społecznych. Zdaniem organu rentowego działanie ubezpieczonego nie przynosiło żadnych wymiernych korzyści firmie płatnika składek, a jedynie zmierzało do obejścia przepisów ustawy

i uzyskania prawa do świadczeń systemu ubezpieczeń społecznych ZUS. Mając na uwadze powyższą argumentację dotyczącą pozorności, a tym samym nieważności umowy o pracę z dnia 20 sierpnia 2015 roku, organ rentowy stanął na stanowisku, iż odwołujący jako pracownik u płatnika składek (...) R. G. nie podlega ubezpieczeniu społecznemu, emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 20 sierpnia 2015 roku. uznając odwołanie M. Ż. (1) za bezzasadne organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

M. Ż. (1) urodzony (...), zamieszkały w L. przy ul. (...), prowadził od dnia 10 lipca 1997 roku, działalność gospodarczą pod nazwą M. Ż. (1) (...). Działalność gospodarcza została zarejestrowana pod numerem regon (...). Głównym przedmiotem tej działalności było prowadzenie usług fizjoterapeutycznych. Przedsiębiorca prowadził firmę (...) w miejscu zamieszkania. W dniu 29 września 2015 roku M. Ż. (1) zawiesił prowadzenie działalności gospodarczej (informacja (...) z dnia 14 grudnia 2015 roku dokumentacja a.r. k. nienumerowana).

W okresie od 1 czerwca 1997 roku do 9 kwietnia 2004 roku, M. Ż. (1) był zatrudniony w (...) Publicznym Zespole (...) na stanowisku masażysty, a następnie technika fizjoterapii (świadcstwo pracy z dnia 9 kwietnia 2004 roku dokumentacja a.r. k. nienumerowana).

W okresie od 2 kwietnia 2004 roku do 21 listopada 2008 roku, M. Ż. (1) był zatrudniony w (...) Publicznym Zakładzie (...) w L. na stanowisku masażysty i starszego technika fizjoterapii (świadcstwo pracy z dnia 31 marca 2008 roku dokumentacja a.r. k. nienumerowana).

W dniu 14 sierpnia 2015 roku R. G. prowadzący działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży detalicznej części i sprzętów żeglarskich prowadzonej przez domy sprzedaży wysyłkowej lub internet, pod nazwą (...) R. G. z siedzibą w L. przy ul (...), zawarł z ww. M. Ż. (1), umowę o pracę na czas nieokreślony. Zgodnie

z postanowieniami umowy, M. Ż. (1) został zatrudniony na stanowisku przedstawiciela handlowego, w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 4.000,00 złotych. Strony umowy ustaliły, iż M. Ż. (1) rozpocznie wykonywanie pracy w dniu 20 sierpnia 2015 roku (umowa o pracę z dnia 14 sierpnia 2015 roku dokumentacja a.r.).

Z tytułu zawarcia umowy o pracę z dnia 14 sierpnia 2015 roku, pracodawca R. G. prowadzący firmę (...) zgłosił pracownika M. Ż. (1) do systemu ubezpieczeń Społecznych począwszy od dnia 20 sierpnia 2015 roku (okoliczność bezsporna, dokumentacja a.r.).

W dniu 20 sierpnia 2015 roku, M. Ż. (1) odbył w siedzibie pracodawcy (...) szkolenie z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy (dokumentacja akt rentowych k. nienumerowana). Pracownik M. Ż. (1) wykonywał pracę przedstawiciela handlowego w okresie od 20 do 26 sierpnia 2015 roku (lista obecności k. nienumerowana a.r.).

Od dnia 27 sierpnia 2015 roku, M. Ż. (1) stał się niezdolny do pracy na skutek wypadku (okoliczność bezsporna).

Organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w dniu 19 października 2015 roku wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające w zakresie prawidłowości przebiegu ubezpieczenia społecznego M. Ż. (1). O wszczęciu postępowania, organ rentowy zawiadomił M. Ż. (1) oraz płatnika składek R. G. prowadzącego działalność gospodarczą (...) (dokumentacja a.r. k. nienumerowana).

Na podstawie nadesłanej dokumentacji zatrudnienia w tym: pisemnych wyjaśnień pracodawcy R. G. dotyczących okoliczności zatrudnienia M. Ż. (1), umowy o pracę z dnia 14 sierpnia 2015 roku, karty szkolenia wstępnego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy z dnia 20 sierpnia 2015 roku, listy płac, kwestionariusza osobowego pracownika, przelewów dokonywanych na rzecz organu podatkowego, świadectw pracy M. Ż. (1) z dnia 9 kwietnia 2004 roku i 31 marca 2008 roku (vide: dokumentacja akt sprawy), organ rentowy uznał, iż (na podstawie ww. zgromadzonych dowodów), nie można stwierdzić, że umowa o pracę zawarta pomiędzy M. Ż. (1), a pracodawcą R. G. (...) R. G. była faktycznie wykonywana. Zdaniem organu rentowego umowa ta zawarta została jedynie dla pozorów w rozumieniu art. 83 k.c.

W ocenie organu rentowego, zamiarem stron nie było wykonywanie pracy, lecz uzyskanie przez M. Ż. (1) świadczeń z ubezpieczenia społecznego. W świetle powyższych ustaleń, organ rentowy wydał w dniu 17 grudnia 2015 roku decyzję nr (...), na mocy której stwierdził, iż M. Ż. (1) jako pracownik u płatnika składek (...) R. G. z siedzibą w L., nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 20 sierpnia 2015 roku (decyzji z dnia 17 grudnia 2015 roku k. 31 a.r.).

Od niekorzystnej decyzji organu rentowego z dnia 17 grudnia 2015 roku, M. Ż. (1) odwołał się do tutejszego Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Odwołanie M. Ż. (1) zainicjowało niniejsze postępowanie odwoławcze zarejestrowane pod sygnaturą akt VII U 337/16 (odwołanie k. 2-4 a.s.).

Sąd Okręgowy na podstawie dowodu z zeznań świadka I. K. ustalił, iż świadek i odwołujący M. Ż. (1) poznali się w Klubie (...) około 1997 roku. W tym Klubie (...) świadek i odwołujący byli członkami i rodzicami dzieci, które uczęszczały na zajęcia organizowane przez klub. Odwołujący powiedział, świadkowi że pracuje w firmie (...). M. Ż. (1) jako pracownik firmy (...), kontaktował się ze świadkiem telefonicznie w sprawie wyposażenia łódek. Odwołujący i świadek spotkali się w klubie także prywatnie by odwołujący wymierzył i sprowadził potrzebne rzeczy do zakupu łódki dla córki. Z powodu nieszczęśliwego wypadku odwołującego nie doszło do kolejnego spotkania ze świadkiem (k. 60-61 a.s.).

W oparciu o dowód z zeznań odwołującego, Sąd Okręgowy ustalił, iż odwołujący pracował u płatnika składek R. G. w firmie (...) od dnia 20 sierpnia 2015 roku. do obowiązków odwołującego należało pozyskiwanie klientów. Odwołujący pracował w ramach 8- godzinnego wymiaru czasu pracy. W dniu 27 sierpnia 2015

roku, odwołujący uległ wypadkowi, w wyniku którego odbywał 4 miesięczne leczenie szpitalne. Po powrocie ze szpitala odwołujący nie wrócił do pracy i rozwiązał stosunek pracy z płatnikiem składek. Aktualnie (od stycznia 2016 roku), odwołujący korzysta z renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W oparciu o zeznania zainteresowanego płatnika składek R. G., Sąd Okręgowy ustalił, iż wstępne rozmowy na temat zatrudnienia odwołującego, odbywały się latem 2015 roku. Zainteresowany prowadzi działalność gospodarczą od około 2009 roku. Zakres działalności (...) R. G. dotyczy przede wszystkim wykonywania usług związanych z żeglarstwem. Płatnik składek znał odwołującego, ponieważ odwołujący był jego fizjoterapeutą. Płatnik składek dowiedział się o problemach finansowych odwołującego i zaproponował mu zatrudnienie w firmie (...) na stanowisku przedstawiciela handlowego. Założeniem płatnika składek przy zatrudnianiu odwołującego była również chęć generowania większych zysków dla firmy (...). M. Ż. (1) nie zdażył z powodu wypadku, wygenerować żadnych zysków dla firmy (k. 83 a.s.).

Płatnik składek R. G. nie posiada (na dzień 7 września 2016 roku) zaległości podatkowych wobec Skarbu Państwa (zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach Naczelnika Urzędu Skarbowego w L. z dnia 7 września 2016 roku k. 71 a.s.). R. G. nie posiada również (na dzień 8 września 2016 roku) zaległości składkowych wobec organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek Kierownika Wydziału ZUS II Oddział w W. -M. B. k. 77 a.s.).

W 2015 roku, zainteresowany rozliczający się w zakresie należności podatkowych wraz z małżonką osiągnął dochód miesięczny w wysokości 5.163,00 złotych (k. 80 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie akt rentowych oraz materiału dowodowego zgromadzonego w toku niniejszego postępowania odwoławczego, a także dowodów osobowych w postaci zeznań świadka I. K., zeznań odwołującego oraz zeznań zainteresowanego. Powołane przez Sąd dowody z dokumentów, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia były wiarygodne, korespondowały ze sobą oraz z osobowymi źródłami dowodowymi i tworzyły spójny stan faktyczny. Sąd Okręgowy uznał zgromadzony w sprawie materiał dowodowy za wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył co następuje:

Odwołanie M. Ż. (1) od decyzji organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. dnia 17 grudnia 2015 roku nr (...) jako bezzasadne podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U.2016.963 j.t.– dalej ustawa systemowa) obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym podlegają m. in. osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Zgodnie z treścią art. 11 ust. 1 ustawy systemowej osoby wymienione w art. 6 ust.

1 pkt 1, a więc pracownicy, podlegają także obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu. Natomiast osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu podlegają także obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu (art. 12 ust. 1). Definicja pracownika zawarta została w art. 8 ust.

1 ustawy systemowej, zgodnie z którym za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy M. Ż. (1) był pracownikiem (...) R. G. z siedzibą w L. i czy z tego tytułu podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym.

Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest organem upoważnionym do oceny ważności umowy o pracę, która stanowi podstawę ubezpieczenia.

W świetle przepisu art. 68 ust. 1 pkt 1 ustawy systemowej do zakresu działania Zakładu należy między innymi realizacja przepisów o ubezpieczeniach społecznych, a w szczególności stwierdzenie i ustalenie obowiązku ubezpieczeń społecznych. W doktrynie i orzecznictwie sądowym konsekwentnie jest przyjmowana dopuszczalność weryfikowania rzeczywistego charakteru zawieranych przez ubezpieczonych umów o pracę, czego przykładem jest wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2005r. (sygn. akt III UK 200/04), zgodnie z którym „Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest uprawniony do zbadania ważności umowy o pracę w celu stwierdzenia objęcia ubezpieczeniem społecznym pracowników, w tym także zbadania, czy umowa ta nie została zawarta dla pozorów. Kontrola i weryfikacja zawartych umów o pracę w stosunku do osób zgłoszonych do ubezpieczenia społecznego odbywa się przy tym nie tylko w zakresie warunków formalnych tych umów, ale także tego, czy osoby zgłoszone do ubezpieczenia społecznego faktycznie wykonywały obowiązki pracownicze w okresie wskazanym w umowie” (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 2 grudnia 2004r.).

Oceny, czy zawarta umowa jest umową o pracę, należy dokonywać na podstawie przepisów kodeksu pracy. Natomiast o jej ważności i skuteczności będą decydowały dodatkowo stosowane odpowiednio na podstawie art. 300 k.p. przepisy kodeksu cywilnego. Wskazania wymaga, że zgodnie z art. 22 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy, a pracodawca zobowiązuje się do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Oczywiście jest, że zawarcie umowy o pracę w celu wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy odpowiada prawu pracy, a całkowicie zgodne z porządkiem prawnym i z zasadami współżycia społecznego jest dążenie stron umowy o pracę do tego, ażeby pracownik z tytułu pracowniczego statusu uzyskiwał przewidziane w prawie o ubezpieczeniach społecznych prawa i świadczenia. Są to podstawowe i niebudzące żadnych wątpliwości relacje między stosunkami pracy i stosunkami ubezpieczenia społecznego. Jednak sam fakt złożenia przez strony oświadczeń zawierających formalne elementy określone w art. 22 k.p. nie oznacza jeszcze, że taka umowa jest ważna.

Z treści art. 22 k.p. wynika, że stosunek pracy charakteryzuje się pewnymi szczególnymi cechami: koniecznością osobistego wykonywania pracy, podporządkowaniem pracodawcy, wykonywaniem pracy na jego rzecz i ryzyko oraz odpłatnością za pracę. Istotą stosunku pracy jest zatem, aby m. in. praca odbywała się pod kierownictwem pracodawcy i by pracownik stosował się do jego poleceń związanych zwłaszcza z organizacją i przebiegiem pracy. Świadcząc umowę o pracę pracownik jest podporządkowany pracodawcy, co do czasu, miejsca i sposobu jej wykonywania. Stosunek pracy jest stosunkiem zobowiązaniowym uzewnętrzniającym wolę umawiających się stron. Po stronie pracownika musi zatem istnieć chęć świadczenia pracy oraz możliwości jej świadczenia, a po stronie pracodawcy potrzeba zatrudnienia i korzystania z tej pracy za wynagrodzeniem. Istnienie faktycznego stosunku pracy jest warunkiem powstania pracowniczego ubezpieczenia społecznego (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 14 października 2014r., sygn. akt III AUa 25/14). Można więc stwierdzić, że stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy charakteryzujący się w/w cechami i jest realizowany.

W judykaturze utrwalony jest pogląd, że w sytuacji, gdy stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzona składka na ubezpieczenie społeczne (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2006r., sygn. akt III AUa 433/2005). Podleganie pracowniczemu tytułowi ubezpieczenia społecznego jest uwarunkowane nie tyle od opłacania składek ubezpieczeniowych, ile legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy (vide: uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2005 r., II UK 43/05). O tym, że strony istotnie nawiązały umowę o pracę nie decyduje więc formalne zawarcie umowy nazwanej umową o pracę, lecz faktyczne i rzeczywiste realizowanie na jej podstawie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy – a więc świadczenia pracy podporządkowanej w czasie i miejscu wyznaczonym przez pracodawcę. Nie można mówić o umowie o pracę, jeżeli w łączącym strony stosunku prawnym brak jest podstawowych elementów charakterystycznych

dla stosunku pracy, takich jak osobiste wykonywanie czynności oraz podporządkowanie organizacyjne i służbowe (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 1997r., sygn. akt I PKN 394/97, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 października 1998r., sygn. akt I PKN 416/98). Dokonując kwalifikacji stosunku prawnego należy uwzględnić zarówno zgodny zamiar stron i cel umowy, jak i okoliczności istniejące w chwili jej zawierania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 1998r., sygn. akt I PKN 191/98).

Sąd zważył również, że zgodnie z art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności. Nadto w orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, zgodnie z którym pozornosc umowy o pracę ma miejsce nie tylko wówczas, gdy mimo jej zawarcia praca w ogóle nie jest świadczona, ale również wtedy, gdy jest świadczona lecz na innej podstawie niż umowa o pracę (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2006r., I UK 120/06, z dnia 8 lipca 2009r., sygn. akt I UK 43/09, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 19 marca 2014r., sygn. akt III AUa 426/13).

Dokonując analizy niniejszej sprawy przez pryzmat art. 83 § 1 k.c. oraz powołanych poglądów orzecznictwa Sąd w oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe uznał, że umowa zawarta pomiędzy płatnikiem składek R. G., a odwołującym M. Ż. (1) zdecydowanie miała charakter pozorny. Zdaniem Sądu w rozpoznawanej sprawie zamiarem stron było stworzenie pozorów wykonywania pracy w celu uzyskania przez M. Ż. (1) korzyści w postaci objęcia ubezpieczeniem społecznym.

Jak już zostało wcześniej wskazane podleganie ubezpieczeniom społecznym wiąże się bowiem ściśle z przynależnością do określonej grupy osób wskazanej w art. 6 ustawy systemowej. Nie podlega więc ubezpieczeniom ten, kto został zgłoszony jako pracownik, lecz pracownikiem w rozumieniu kodeksu pracy nie jest choćby de facto wykonywał jakąś pracę, lecz w ramach jakiegoś innego stosunku prawnego. Stosunek pracy jest bowiem takim stosunkiem prawnym o charakterze zobowiązaniowym, zachodzącym pomiędzy dwoma podmiotami, w którym pracownik jest zobowiązanych świadczyć osobiście, w sposób ciągły i powtarzający się, prace określonego rodzaju pod kierownictwem pracodawcy oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez niego.

Z ustaleń Sądu w przedmiotowej sprawie wynika, że A. W. wprawdzie w okresie zaledwie kilku dni wykonywała jakąś pracę na rzecz płatnika składek (między innymi podejmował kontakty zawodowe ze świadkiem I. K.), jednak czynności te miały charakter sporadyczny i nie były realizowane w rygorach przewidzianych dla stosunku pracy, albowiem odwołująca nie świadczyła pracy w sposób ciągły. Zgromadzony materiał dowodowy nie daje także podstaw do przyjęcia, że przewidziana w umowie praca odwołującego polegająca na przedstawianiu kontrahentom ofert handlowo-usługowych, była realizowana. Z zeznań samego zainteresowanego wynika, iż odwołujący nie wygenerował żadnych zysków dla firmy. Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe, zauważył, iż, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza w sposób jednoznaczny i w pełni wiarygodny, że praca odwołującego była wykonywana w ramach ośmiogodzinnego dnia pracy. Nie można też stwierdzić, iż odwołujący pracował w sposób zorganizowany, codziennie wykonując powierzone mu obowiązki. W ocenie Sądu Okręgowego, w okolicznościach niniejszej sprawy trudno zatem dostrzec faktyczny cel ekonomiczny, dla którego M. Ż. (1) został zatrudniony w firmie płatnika składek. Należy też zauważyć, iż z jednej strony zainteresowany podkreślał, iż sytuacja finansowa w firmie pozwalała na zatrudnienie ubezpieczonego, jednakże z drugiej strony wysokość dochodów uzyskiwanych przez zainteresowanego wraz z małżonką w roku obrotowym 2015 roku, (przy ustaleniu wysokości wynagrodzenia odwołującego na poziomie 4.000,00 złotych) czyni całkowicie bezzasadnym i nielogicznym stanowisko procesowe zainteresowanego. Zainteresowany i jego małżonka w 2015 roku osiągnęli bowiem dochód w kwocie 61.957,53 złotych. Sąd Okręgowy zważył, iż gdyby nawet przyjąć hipotetycznie, że odwołujący nie uległ wypadkowi w dniu 27 sierpnia 2015 roku i pracowałby stale u płatnika składek za wynagrodzeniem 4.000,00 złotych miesięcznie to zainteresowany uzyskiwały niską kwotę dochodów wynosząca jedynie 1166,00 złotych miesięcznie. Powyższe okoliczności zdolności finansowej zainteresowanego przeczą

jakiemukolwiek interesowi ekonomicznemu płatnika składek w zatrudnieniu odwołującego. Sąd Okręgowy co prawda akceptuje motywację zainteresowanego w zatrudnieniu odwołującego tj. chęć udzielenia pomocy odwołującemu, który znajdował się w trudnej sytuacji finansowej, jednakże dopiero wykazanie, iż zainteresowany uzyskał rzeczywistą i wymierną korzyść z takiego zatrudnienia odwołującego, pozwalałaby na uznanie, iż umowa o pracę zawarta z płatnikiem składek -winna skutkować objęciem M. Ż. (1) ubezpieczeniem społecznym.

Sąd analizując sprawę wziął również pod rozwagę to, że M. Ż. (1) w niniejszej sprawie jako strona odwołująca, nie wykazał w jakimkolwiek stopniu, iż posiadała kwalifikacje do zajmowania powierzonego mu stanowiska przedstawiciela handlowego. Wprawdzie odwołujący przebyła szkolenie w zakresie bezpieczeństwa pracy w pracy biurowej- to jednak nie wykazał ani w postępowaniu administracyjnym, ani w postępowaniu odwoławczym, że posiada doświadczenie zawodowe w pracy biurowej przedstawiciela handlowego, a jedynie doświadczenie w branży fizjoterapeutycznej. Brak aktywności procesowej odwołującego, o pośrednim przyznaniu przez stronę, że cel jaki przyświecał zawarciu umów o pracę był inny niż wynikający z samej treści tejże umowy. W związku z powyższym w ocenie Sądu umowa o pracę zawarta pomiędzy stronami ma charakter pozorny w rozumieniu art. 83 § 1 k.c., a co za tym idzie jest ona nieważna. Tym samym Sąd Okręgowy zważył, że argumenty wskazywane przez organ rentowy w treści decyzji z dnia 17 grudnia 2015r. zasługują na uwzględnienie, a sama decyzja ZUS odpowiada prawu. Dlatego też Sąd Okręgowy mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

(...)